

Bilag 2.**Instruktionsskrivelse af 14. Marts 1919 fra Udenrigsministeren
til den danske Gesandt i Paris.**

Herr Kammerherre.

Den korte Frist, som Ententen har givet den danske Regering til at tage Standpunkt til den med Deres Indberetning No. XIII af 17. f. M. fremsendte, først den 7. ds. her modtagne autentiske Tekst til Udkast angaaende Folkenes Forbund, bevirker, at man endnu ikke har kunnet tilvejebringe de Oplysninger, som er fornødne for at træffe en endelig Beslutning angaaende den danske Regerings Stilling til alle de vidtrækkende Spørgsmaal, som dette Udkast rejser, saa meget mere som Udkastet i ikke uvæsentlige Henseender er afvigende fra, hvad man fra dansk Side vilde have anset som den mest ønskelige Løsning.

Som det vil være Hr. Kammerherren bekendt, har den danske Regering allerede under Krigen nedsat en Komité til at overveje Spørgsmaalet vedrørende Tilvejebringelse af en ny international Retsordning sammen med tilsvarende i Norge og Sverige nedsatte Komitéer, og en foreløbig Beretning om disse Komitéers Virksomhed, indeholdende bl. a. et Udkast til en saadan Retsordning, er tidligere tilstillet Dem og de forskellige fremmede Regeringer. Selv om dette Udkast ikke er godkendt af den danske Regering, bygger det dog i sine Grundtræk paa den Organisationsform for et Folkenes Forbund, som man vilde have anset for opnaaelig og hensigtsmæssig. I Modsætning til dette Forslag, der lægger Hovedvægten paa den retlige Organisation, byggende saavidt muligt paa Principet om Staternes Ligeberettigelse, er i Ententens Forslag en forholdsvist betydelig Vægt lagt paa politiske Konstellationer og Magtforhold. Dette hænger igen sammen med, at Ententens

Udkast stiller Problemet om de internationale Sanktioner mere i Forgrunden, end man fra de mindre Staters Synspunkt vilde have anset det for ønskeligt.

Under de foreliggende Omstændigheder kan det imidlertid næppe anses for hensigtsmæssigt at fremsætte nye selvstændige Udkast for Fredskonferencen, hvorimod det maa være Opgaven i Ententens Udkast at søge indført saadanne Ændringer, som vil gøre det mere stemmende med de mindre Landes særlige Forhold og berettigede Interesser.

Under den forestaaende Forhandling bør det først og fremmest fra dansk Side stærkt fremhæves, hvilke betydelige Interesser, de mindre Lande og specielt Danmark, der allerede forlængst har sluttet sig til Tanken om den uindskrænkede, obligatoriske Voldgift og som et af de første Lande har gennemført denne Tanke i sine Voldgiftstraktater, har i Oprettelsen af Folkenes Forbund og Anerkendelsen af Retsprincippet ved Løsningen af alle internationale Stridigheder. Lige saa bestemt bør det understreges, at det ingenlunde er Danmarks Ønske at deltage i Fordelene ved et saadant Forbund uden samtidig ogsaa at bære sin Del af de dermed forbundne Byrder. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan tages et retfærdigt Hensyn til Forbundsmedlemmernes forskellige Forhold i politisk, militær og økonomisk Henseende. En saadan Hensyntagen til den overordentlige Forskel, der kan være i de forskellige Deltageres Hjælpkilder, er en Forudsætning for Skabelsen af en Organisation af blivende Karakter, og som kan give Plads for alle saavel store som smaa Stater. I denne Henseende lader det sig imidlertid sikkert ikke nægte, at Ententens Udkast frembyder iøjnefald-